
===== Beyaz Kibir =====

:date: 2014-11-23 03:41:51 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12778

Bugün aklıma neden *beyazların* avantajlarına rağmen toplumu dönüştürmekte başarılı olamadıkları sorusu geldi. Sorsan halkımız eğitimsiz, cahil, kılı falan ama demek ki eğitilmiş olmak veya her gün banyo yapmak beyazları bu konuda başarılı yapmamış. Erdoğan'a kızıyorlar ancak ortaya çıkışının sebebi, Sultan Abdülhamid'in indirildiği 1908'den beri ülkeyi *çekip çevirmeye* çalışan fikriyatın iflası. Dünya savaşını kaybettiğini bir türlü kabul etmediği gibi, *Bulgaristan teslim oldu, Almanya yenildi, biz de yenik sayıldık* gibi saçma bahaneleri, sanki İngilizler Süveyş'ten Şam'a kadar bölgeyi işgal etmemiş gibi sıralayıp unutturmaya çalıştıkları gibi, şimdiki mağlubiyetlerinde de bir *halkımız cahil ve köylü, makarna kömür* edebiyatı.

Sen önce savaşı ve siyaseti kaybettiğini, fikrinin yanlış olduğunu kabul et. Ondan sonra hala gerek kalırsa, *düşmanını* veya *müttefikini* suçla.

Sanırsın ki insanlar, bunları eğitilmiş ve bakımlı oldukları için *sevmiyor*. Hani kendileri iyi de, biz bürüklüler kötüyüz ve cahiliz ya, kendimize de bize benzeyen cahil ve köylü bir başbakan/cumhurbaşkanı seçmeye çalışıyoruz. Önümüze bilmemkaç dil bilen hafız bir akademisyen getiriyorlar ve hala, ah, hala Erdoğan gibi İngilizce'yi en fazla Tarzanca konuşan birine oy veriyoruz.

Böyle bir şey yok. Aslolan şu: Halk kendisinden korkan ama başkasından korkmayan adamlar arıyor. *Eğitilmiş* dediğin adamların hepsi, *sizin takım*, hep bir korkaklık ve kompleks içinde büyümüş. Müstemleke kafası. Batının karşısında ezik. Hayatını Batılı taklidi yapmaya çalışarak geçirmiş. Özentiliğin dibine vurmuş adamlar. Bu Tanzimat'tan beri gelişen bir eziklik. Yenildikçe büyüyen bir kompleks. *Bizden adam olmaz* diye başlayınca, zaten ipin ucu kaçıyor. *Bizden adam olmazsa, neden yönetmeye çalışıyorsun?*

Cumhuriyetin ilk yıllarında *Hristiyanlığı kabul edelim* diyen adamlar varmış. En azından vazih adamlarmış, dişi başka, işi başka konuşmuyormuş. Ancak neden eğitememiş, dönüştürememiş, alfabe değişikliği gibi geçmişten koparan *devrimler* yaptığı halde, *karşıdevrimcilerin* güç kazanmasına engel olmamış? Bunu sorabiliyor musunuz? Buna bir cevabınız var mı?

Hayır, cevabımız yok, sadece dönüştüremediklerimizi suçluyoruz.

Tekraren, demek ki, eğitilmiş ve Batılı olmak, dönüştürme vazifesinde otomatik bir başarı getirmiyor-muş. Bana senin gibi olmamı öğütölüyorsun ama sen de pek başarılı sayılmazsın. Hayatın daha güzel ve cafcacılı ancak bunun sebebi o cafcacının kaynağına daha yakın oturman, kendinden kaynaklanan bir güzelliğin yok, Batı'dan getirdiğin ithal cafcacı pazarlıyorsun bana, *buralarda bunlardan üretilmiyor* diyerek.

Evet, buralarda bunlardan üretilmiyor ama bunun sebebi de sensin. Çünkü üretme imkanı varsa, senin var. Malum, biz zaten karnını zor doyuran insanlarız. *Kültür üretmek* gibi bir vazifemiz yok, sabah

---

işe gider, akşam işten gelir, bize ne hazırlandıysa onu yeriz. Ama sen, getirdiğin ve getirmediğin, sattığın ve satamadığın her ürün için bir de *ah vah* ediyorsun, bizim bunlardan anlamadığımızı, cahil ve köylü olduğumuzu kafamıza vuruyorsun. Biz de, arada sıkılıyor, arada imreniyoruz ancak bize sunduğun hayatın bu bedele, senin kahrını ve tahkirini çekmeye *değdiğine* ikna olmuyoruz.

Evet, bizden iyisin, ağzın burnun ve burjuva ahlakın yerinde, daha çok yer gezmiş, daha pahalı kıyafetler giymiş, aklımıza gelmeyen zevkler tatmışsın. Ancak bunların hiçbirisi, aradığımız hayat değil. Biz hayatımızda, senin de aradığın gibi *anlam* arıyoruz ve gördüğümüz kadarıyla sunduğun bir anlam varsa kibir. Büyük bir projeden, hayatımızı adayacağımız bir projeden bahsetmiyorsun, en fazla ufak hayatlarımızda daha fazla burjuva zevki eklemekten ve bu sayede bu sıkıntımızı daha az hatırlamaktan bahsediyorsun. Bu da cazip değil. Sıkılana kadar cazip, sonra değil.

Etrafımdaki insanları, annemi, babamı, dedemi ve onun gibi insanları tepeden göreceksen, bana öğretebileceğin tek şey buysa, kalsın. Ben almasam da olur. *Buna* dönüştürecekse, ben almayayım.

Liberaller ne derse desin, insanların hayatlarında neye inandığı, toplumu nasıl etkileyebileceğiyle doğrudan alakalı. Türkiye'yi *dönüştürme* heveslilerinin her şeyden önce bu kibirden kurtaracak bir fikre ihtiyaçları var. Ancak o da ne? İnsanların kibirden kurtulmasının yolu daha *çağdaş* olmak değil. İnsanlığın kibirden kurtulmaya yarayan tek bildiği usule *din* deniyor. İnsanı *aydınlığa* götüren ve bu sebeple aydınlanmışların aydınlanmamışlara kibredebilmesi imkanı sunan dinler ve felsefeler de değil, insanları Allah'ın karşısında eşitleyen *din*.

Bu *ikilem* ilginç. Çağdaşlaştıkça daha az kibirli olabilseydi beyazlarımız, bu *çağdaşlaşma* projesi başarıyla ulaşabilirdi. Öyle bir ihtimal vardı. Ancak pratikte, çağdaşlaşanlarımız bir yandan da dinden ve Allah'ın *ekber* olmasının getirdiği *eşitlikten* uzaklaştığı için kibre düştü. Kibredenin kaybettiği savaşta, kendilerini daha iyi ve üstün hissetmek uğruna, uğruna mücadele ettiklerini düşündükleri değerleri kaybettiler.

Kibir tabii ki sadece *çağdaşlaşan*ın zaafı değil, müslüman olduğunu söyleyen de kendine erişilmez sınıflar icad edip kibredebilir. İnsanlar *kimlik konforu* peşinde, her tür tasnife ve kibre açık. *Ben senden daha müslümanım* diyen kişinin kibri de, *ben senden daha modernim* diyeninkinden pek farklı değil. Bununla beraber, İslam'ın bu konularda *antidotları* var, birileri *ben daha müslümanım* dediğinde, *üstünlük takvadadır* veya *inanenlar kardeşler* diyecek ve bunun hakkını verecek başkalarını üretebiliyor. *Çağdaşlığın* böyle bir becerisi yok, *daha çağdaşım* diyene, *çağdaşlık takvadadır* diyemiyor.

Kur'an Kerim'de tekrarlanan tema bu. Allah'ın ve hakikatin karşısında *ezik* olacaksın ki Allah seni sevsin ve insanlara sevdirtsin. Yoksa *ben senden üstünüm, çağdaşım, tanrılaştım, senin saçma tanrı*

---

fikrini geride bıraktım, bu ülkeyi yönetmeye senden fazla hakkım var diyene, Firavun'dan Ad'a, *uzun direkli İrem'den* büyük tufanın peygamberine anlatılan kıssa çok.

Bizim imtihanımız (daha öncekilerin de olduğu gibi) çok yönlü. Bir tarafta, evet, halimiz içler acısı, bir milyar kişi elli senede bir Filistin meselesini çözemedi, madden ve manen zayıfız, adaleti hala Batı'dan bekliyoruz; bir yanda bu zayıflığın sebebinin İslam'dan kaynaklandığını üfleyen şeytan çok, bize *kurtuluşun* ancak *çağdaşlaşarak* mümkün olduğunu söylüyorlar ve onlara verecek güzel cevaplarımız yok. Bir yandan bu maddi, ilmi ve fikri zayıflığı aşacak, bir yandan Batı'nın tarihin imtihanı gelişmişliğine cevap yetiştirecek, bir yandan kendimizden olandan uzaklaşıp, *biz daha müslümanız* kibrine düşmeyecek insanlar olmamız gerekiyor. Cihadın üçü bir arada.